

med andre Ord: Det Spørgsmaal, om Embedsmandens Kassation af Stempelmærker fordrer Betaling eller ikke, kan hverken besvares med Ja eller Nei, men maa i nogle Tilfælde besvares med Ja, i andre med Nei.

N. Sage: Det gjør mig ondt, at jeg i denne Sag ikke er saa heldig at kunne være enig med den ærede Indenrigsminister, men jeg vil haabe, at den lille Forhandling, der maaskee vil finde Sted, kan stee i al Ro og uden al Videnstabelighed; thi det forekommer mig ikke, at der kan være nogen Aulebning til det Mødsatte. Den ærede Minister har med temmelig Bestemthed ytret, at nærværende Endringsforslag vil blive forkastet, men i Tilfælde af, at det skulde blive antaget, kunde han ligesaa godt hjælpe sig uden den Lov, han har fremlagt. Jeg drifter mig ikke til at gjætte, hvad det høie Thing vil beslutte med Hensyn til dette Endringsforslag, men det forekommer mig dog, at hvis Loven paa denne Maade blev forandret og vedtaget af Rigsdagen, vilde den ærede Minister have god Grund til at betænke sig paa ikke at følge det, der saaledes var blevet vedtaget. Jeg formaaer ikke at indsee, hvorfor der netop skulde være Embedsmænd med fgl. Udnævnelse til at bestyre en saa overordentlig simpel Forretning. Det er en Forretning, der ikke fordrer nogenstomhelst høiere Uddannelse end at kunne læse, regne og skrive og være en paalidelig Mand. Jeg formaaer heller ikke at indsee, hvorledes de Folk, der saaledes vilde blive antagne uden fgl. Ansættelse til at bestyre disse Poster, skulde betragtes med mindre Ansæelse, end om de virkelig havde den fgl. Bestalling. Jeg formaaer ikke at indsee, at en fgl. Bestalling skulde gjøre en Mand mere hæderlig, mere paalidelig eller mere brugbar, end en Mand uden en saadan. Dersom den ærede Minister atter skulde gjentage, hvad han to Gange ved forrige Behandling mindebe os om, at det vilde blive Dagleierembedsmænd, saa formaaer jeg heller ikke at indsee, at der i Ordet „Dagleier“ skulde være noget Uerkrænkende. For os, der sidde her, vilde det især være besynderligt, da vi Alle ere Dagleiere og vi blive jo endogsaa temmelig meget misundte for den Dagleje, vi faae. Naar den

ærede Minister vil mindes de Bestillinger udenfor Regjeringen, hvori der er lignende Forretninger — ja jeg vil ikke engang sige lignende, men Forretninger, der fordre langt mere Hoved, langt mere Omsømme og ligesaa megen Paalidelighed, saa finder man jo i dem en Mængde Mennesker anbragte, og jeg troer ikke, at nogen alvorlig Mand endnu har villet sige, at saadanne privat ansatte Folk i private Stillinger skulde være mindre hæderlige og mindre ansete — naturligtvis paa Rangen nær — end de af Regjeringen med kongelig Bestalling ansatte Mænd. Her er Tale om en Forretning og til et Beløb af, lad os sige 700,000 Rd. om Aaret, men hvor mange hundrede, hvor mange tusinde Forretninger, hvor det dreier sig om langt større Beløb, ere ikke betroede i Hænderne paa aldeles private Folk. Altsaa af Hensyn til Stillings Ansæelse og Forretningens Natur kan jeg ikke troe, at det skulde være udbødvigt at ansætte Folk med kongelig Bestalling til at bestyre denne Forretning. Saavidt vi vide, ligger denne Sag under en overordentlig dygtig og hæderlig Mand, Chefen for denne Afdeling i Ministeriet, og det forekommer mig rimeligt, at han, naar han har de fornødne Penge til at faae Forretningen udført, vil være istand til at faae den udført paa en meget tilfredsstillende Maade. Jeg skal ved denne Leilighed slet ikke indlade mig paa nogenstomhelst Debat om kongelig Ansættelse eller ikke kongelig Ansættelse. Jeg behøver ikke ved denne Leilighed at sige, at jeg holder paa saa lidt kongelig Ansættelse som muligt; thi naar den ærede Minister tidligere har ytret, at man ikke i saadanne Stillinger skal have Folk, som man kan jage bort, hvilkensomhelst Dag man vil, saa vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at enhver Mand, som har en ansvarsfuld Stilling og tilfredsstillende udfører den, er der ingen hverken offentlig eller privat Foresat, som, naar han er nidkær og paalidelig i sit Kald, vil jage bort af hans Stilling. Er han derimod udygtig eller mindre paalidelig og nidkær, saa vil jeg ikke sige, at man jager ham bort, men man søger en Bedre, men idet vi ansætte en kongelig Embedsmand til denne Forretning, berøve vi den ærede Minister eller dem, der under ham besørge disse Forretninger, den Leilighed,